

Странни же еписатели сѣ убрнѣли взоръ намъ тойзи народъ найпаче отъ побѣдоноснѣя походы русійскы съ Турцы въ послѣднѣя врѣмена, и по нѣгдѣ си спомянувѣтъ нѣщичко мимоходно и о тому заборавену народу. Въ теченіе же 19. вѣка даже до днѣсь почнѣхѣ Европѣйцы а оособито Французи да говорѣтъ о тому, и нѣкой си нарочно да пѣтишествувѣтъ по Бѣлгаріѣ. Нѣ незнаѣще народнѣй языкъ и за кратко само врѣмя прибываѣще въ Бѣлгарекіа прѣдѣлы ничто почти достовѣрно нѣсѣ уписали. Тѣхна пѣтише ствѣя повѣчь сѣ писана или съ поетическѣ мѣчтайннѣй духъ или съ народно имѣ прѣстрастіе; народно имѣ прѣстрастіе, кажѣ, понеже тѣи пѣтишественницы за да побудѣтъ вниманіе на своя си правительства, все що сѣ є случило знамянито въ Бѣлгаріѣ отъ самаго народа, отдавѣтъ го Русіи. Тѣи бояще сѣ отъ Русіѣ, страхъ той имѣ въобразява разна влѣяніа Русіи надъ Бѣлгары, разна побужденія русійскы мисіонѣри, и проч. съвѣзмъ несѣществуема нѣща въ Бѣлгаріѣ. Г. Сипріянъ Робертъ, кой є писалъ въ лѣто 1852. „Les Slaves de Turquie“ въ своя си тамо изложенія за Бѣлгары: Livre cinquieme — Les Bulgares — уписаѣщѣ нѣравы и животъ бѣлгарекіи мимоходно и по вѣчь криво, ищи да имѣ дадѣ и политичнаго живота мысли и движенія, полагаѣщѣ отъ незнанія си начяло тому отъ 1779. когда Аустріа и Русіа имахѣ съѣзвнѣй ратъ противо Турціѣ. Онѣ полага основѣ на своя о тому исторична доказанія отстѣпителя Пизвантооглу, кого нарича половина Бѣлгарина, и половина Турчина! хотя и мы да слушама въ народны нашы пѣсны, че въ незнайнѣо еще намѣ врѣмя послѣ паденія нѣкой си Изволь, и Измѣтъ, и пѣкой си Стоянъ и други многи, одавно еще сѣ трудили въ Рымскѣ планинѣ за освобожденія Бѣлгаріи, и нападали сѣ и на самый градъ Срѣдець (Софіа). Онѣ обаче ищи да основе начяло побужденія народнаго чювства отъ отстѣпленіе Пазвантооглу, и карджалійско, кому съвѣзмъ